

trenden i det her, når man ser tilbage, og når man ser, hvad der tegner sig bare i de nærmeste år. Trenden går jo i retning af de store forretninger, der tiltrækker mere og mere handel, de store kæder, de store lavprisvarehuse, de store butikker.

Dette forslag til revision af lukkeloven har som et klart sigte at prøve at holde en lille hånd over de små butikker, og jeg vil gerne tilslutte mig, hvad hr. Bjørn Elmquist talte om omkring nicherne. Det ser jeg selv som de små butikkers måske eneste chance for at overleve i ræset med de store. Det er at finde dels det lille specielle sortiment – og nu snakker jeg ikke sortimentsbekendtgørelse, for butikken afgør selv, hvad det er for dagligvarer og i et vist omfang jo også udvalgsvarer, de vil sælge – finde de små specielle ting og, som hr. Elmquist sagde det, også de specielle tidspunkter, hvor de lige netop kan gå ind og udfylde et behov, som de store i kraft af denne lukkelov ikke kan opfylde. Det er et forsøg på i nogle timer om ugen at give de små muligheden for at hive noget omsætning tilbage igen.

Jeg må nok sige, at det undrer mig lidt, når jeg kender f.eks. hr. Svend Erik Hovmands ægte engagement i små virksomheder – herunder små butikker, går jeg ud fra – at hr. Svend Erik Hovmand fremstiller det, som om der overhovedet ikke er problemer ved en totalt fri lukkelov eller rettere en ophævelse af lukkeloven. Det er jo ikke rigtigt. Det er et solidt problem, og dette forslag, der selvfølgelig har det som enhver lukkelov, der har en afgrænsning, har en akilleshæl.

Vi har haft en sortimentsbekendtgørelse; jeg tror ikke, det er for meget at omtale den som en akilleshæl i lukkeloven. Det gjorde den socialdemokratiske ordfører med fuld ret, synes jeg. Vi har haft forslag om de 200 m². Det var også akilleshælen. Jamen de 15 mio. kr. og prioriteringen af dagligvarer er selvfølgelig også akilleshælen her. Ingen grund til at skjule det, for det er det, der kan diskuteres og flyttes og gøres ved osv. Jeg gør bare opmærksom på, at en fuldstændig ophævelse af lukkeloven, uanset om man er for den eller ej, kan man ikke påstå er ukompliceret. Det vil jeg gerne slå fast.

Vi får altså i forslaget en lukkelov, som i høj grad tilgodeser, prøver at holde hånden lidt over de små butikker, dem, der fungerer som nærbutikker rundt omkring i land og by – det er for så vidt de samme forhold – og som nu kan indrette deres betjening af kunderne, efter hvad

kunderne ønsker at købe og hvad de faktisk ikke har behov for at købe.

Vi slipper for sortimentsbekendtgørelsen. Jeg vil gerne sige til de ordførere, der har været inde på, at der muligvis lå en skjult sortimentsbekendtgørelse bag ved det her: Nej, det gør der ikke, for det er jo dér, den er gået galt i alle de 10 år, vi havde en borgerlig regering og i det forløb, vi har haft indtil nu.

Jeg ved ikke, om danskerne har kæmpestore uimødekomne indkøbsbehov; nogle har, nogle har ikke. Men det afgørende, hvor den er gået galt psykologisk i den danske befolkning, mener jeg personligt er, at man ikke kan fortælle en dansker, at den fuldstændig uskyldsrone dybfrosne kylling, som han står og ser på, efter klokken 20 er dybt kriminel. Det går galt, og derfor er det, vi må have den bredere pensel frem, når vi taler om dagligvarer eller rettere, når vi definerer det på den måde, at vi ikke siger, hvor mange dagligvarer man må sælge, men at man dog ikke må sælge for mere end 5 mio. kr. udvalgsvarer.

Hvorfor må man så ikke det? Ja, hvis man skal tage temperaturen på konstruktionen i denne lukkelov, så må jeg da indrømme i dag, at min første reaktion på den og på de reaktioner, der har været, er, at det ser ud til, at det kommer til at virke rigtig godt. For hvad er det, vi har hørt fra hr. Møgelhøj? Hr. Møgelhøj fra FDB har med stor forargelse – eller megen vrede i hvert fald – konstateret, at Superbrugsen ikke kan holde åbent om søndagen. Nej, det kan Superbrugsen ikke, og det er just præcis meningen, at de store supermarkeder – om det er den store private købmand eller Superbrugsen, er jeg fuldstændig ligeglad med – og disse store forretninger, der sælger fjernsyn, hvidevarer, tøj, alle mulige dejlige ting, ikke skal have lov til om søndagen at gøre livet og tilværelsen fuldstændig umulig for små tøjforretninger, for små specialforretninger. Og sådan nogle synspunkter havde jeg bare håbet ville gøre lidt indtryk også på hr. Svend Erik Hovmand.

Hvordan ser den så ellers ud? Vi slipper altså for sortimentsbekendtgørelsen og diskussionerne om alt det, som jeg er meget enig med ordførerne i har fået en omtale ud over, hvad man sådan set kunne forvente – måske ikke forvente, men så i hvert fald, hvad der var berettiget.

Vi har i dag et butikstidsankenævn, som i øjeblikket er belæst med ansøgninger om dispensationer fra den overvejende del af landets kommuner. Over flertallet af landets kommuner